

عَلِيٌّ عَلِيٌّ عَلِيٌّ

سُورَة مَبْرَكَة أَعْلَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده مهربان

سَبْحَ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ﴿١﴾

منزه شمار نام پروردگار بلند مرتبه ات را!

الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ۚ (٢)

همان خداوندی که آفرید و موزون ساخت،

وَالَّذِي قَدَرَ فَهَدَى {٣}

و همان کس که اندازه گیری کرد
و هدایت نمود،

وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ﴿٤﴾

وآن کس که چراغاه را به وجود آورد،

فَجَعَلَهُ غُثاءً أَحْوَى ﴿٥﴾

سپس آن را تیره و خشکیده ساخت.

سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسِي ﴿٦﴾

ما بزودی (قرآن را) برتو می خوانیم
و هرگز فراموش نخواهی کرد،

إِلَّا مَا شاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفِي ﴿٧﴾

مگر آنچه را خدا بخواهد، که او آشکار و نهان را می‌داند.

وَنُبَيِّنُ لَكَ لِلْيُسْرَى (۸)

و ما انجام کار خیر را برای تو آسان می سازیم.

فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الْذِكْرُ ۖ ۹

پس تذکرده به یقین تذکر مفید خواهد بود.

سَيَّدَكُرْمَنْ يَخْشِي (۱۰)

بزودی آن که از خدا می‌ترسد متذکر می‌شود.

وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى ﴿١١﴾

اما بد بخت ترین افراد از آن دوری می گزیند،

الَّذِي يَصُلِّي النَّارَ الْكُبُرَى ﴿١٢﴾

همان کسی که در آتش عظیم (دوزخ) وارد می‌شود،

ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيٰ ﴿١٣﴾

سپس در آن آتش نه میمیرد و نه زنده میشود.

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَرَكَ {۱۴}

به یقین کسی که خود را پاکیزه ساخت، رستگار شد.

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى (۱۵)

و (آن کس که) نام پروردگارش را یاد کرد
ونماز خواند.

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿١٦﴾

ولی شما زندگی دنیا را مقدم می‌دارید،

وَالآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿١٧﴾

در حالی که آخرت بهتر و پایدارتر است.

إِنَّ هَذَا لَفْيَ الصُّحْفِ الْأُولَى ﴿١٨﴾

این (دستورها) در کتب آسمانی پیشین (نیز) آمده است،

صُحْفٍ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى {۱۹}

در کتب ابراهیم و موسی.

صلوة الله العلی العظیم